

JAKUB

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolická farnost děkanství Železný Brod

ČERVEN

ČÍSLO 6

Ročník 2022

EDITORIAL

Červen, co nás čeká?

Milí farníci,

s Boží pomocí jsme se dočkali měsíce června. Je to z různých důvodů jedinečný měsíc v roce.

Končí školní rok, žáci a studenti sklízí výsledky své práce a úsilí o vědu a vzdělání. Vysvědčení je pro někoho cenou za celoroční pilnou práci, pro jiného povzbuzením k obnově horlivosti, určitým varováním a také podnětem k přemýšlení, jak zacházím se schopnostmi a dary, které mi svěřil Bůh.

V církevním roce končí velikonoční období a začíná mezidobí, pravidelný, obyčejný, jednoduchý způsob uctívání Pána Ježíše v každodenním životě. Prožíváme rytmus života určený Bohem už od začátku stvoření světa a člověka. „Šest dní budeš pracovat a sedmý den odpočineš od své práce“, abys vzdal chválu Bohu Stvořiteli a zamyslel se nad smyslem života a povoláním k věčnosti, ne k tomu co je pozemské a dočasné. Jsme přece dcery a synové Boží a náš domov je v nebi. Zde jsme jenom poutníci na cestě.

Po Velikonocích, největším svátku během církevního roku, v červnu prožíváme slavnost Letnic - Seslání Ducha svatého. Jsou to narozeniny Církve. A narozeniny slavíme přece všichni rádi a s radostí. Pokud je pravda, že Ježíš byl ukřižován v roce 33, tak letos o Letnicích slavíme 1989 výročí naší katolické, Ježíšem založené a Duchem svatým zpečetěné Církve. Jaký dárek přineseme letos Bohu k této příležitosti? Co by se Bohu líbilo nejvíce? Co od nás očekává, z čeho má největší radost? Ať si každý odpoví sám za sebe.

V červnu jsou ale další dvě události, obě velmi významné. Slavnost Nejsvětějšího Těla a Krve Páně - Boží Tělo a slavnost Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše.

Úcta k Eucharistii a adorace Spasitele přítomného mezi námi až do konce světa je základem pro náš pozemský život. Bez Eucharistie a bez adorace není možné dosáhnout spásy.

„Amen, amen, pravím vám: Když nebudete jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den. Vždyť mé tělo je skutečný pokrm a má krev je skutečný nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm.“

Průvod s Nejsvětější Svátostí oltářní je pro nás svědectvím tomuto světu a vyznáním víry ve skutečnou přítomnost Ježíše v podobě chleba.

O týden později slavíme Nejsvětější Srdce Ježíšovo. Je to ale vyvrcholení celoměsíční úcty, kdy během pobožnosti zpíváme litanie k Srdci Ježíšovu.

„Srdce Ježíšovo, hodné veškeré chvály, smiluj se nad námi“.

Vnímáme srdce jako zdroj lidských citů, zvláště lásky. Ze Srdce Ježíšova vytryskla přece na kříži krev a voda. Svátá sestra Faustyna viděla Pána Ježíše, z jehož Srdce vycházely dva paprsky, bílý a červený. Uctíváme tak obraz „Ježíši důvěřuji ti“.

Srdce Ježíšovo je zvláště uctíváné kněžími. Je to pro nás, jako pro zástupce apoštolů, zdroj a původ povolání ke službě Božímu lidu, a to na základě slov:

„Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu tvorstvu“.

Všichni bohoslovci na světě jsou vybízeni k této životodárné úctě, zdroji jejich povolání a znamení Boží lásky. A tak vás prosím, drazí farníci, modlete se vroucně a neustále za nová kněžská a řeholní povolání. Je to základ a absolutní nutnost.

„Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň.“

Po měsíci červnu, tak bohatém událostmi a oslavami, můžeme klidně myslet na následující dva měsíce prázdnin. Jsme totiž vybaveni a obohaceni duchovními dary na další cestu životem.

Proto vám všem přeji Bohem požehnaný červen, měsíc Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše, našeho nejlepšího Průvodce a Přitele. A žehnám kněžským pozhánáním. Pán s vámi, drazí přátelé, farníci železnobrodské farnosti.

P. Henryk MS

PASTORACE

SVÁTOST BIŘMOVÁNÍ

Na slavnost Seslání Ducha Svatého 5. června přijme 12 našich mladých přátel svátost biřmování. Pod vedením P. Jana se připravují již třetím rokem. Na začátku přípravy slyšeli tato slova:

Milí mladí přátelé, asi čekáte, že na vás spustím vodopád mravoučných věcí a hubování. Jak jste vy, dnešní mládež, špatní a nevychovaní, a jak jsme my za svých mladých časů bývali lepší, ctnostnější a hodnější.

Nebojte se, tohle vám kázat nebudu, nebyla by to pravda. Myslím, že nejste horší ani lepší. Že jste stejní, i když jinak stejní.

Nedávno jsem četl referát o jedné přednášce na shromáždění lékařské společnosti v Anglii. Řečník tam přednesl tři prohlášení a za každé sklídl potlesk.

První prohlášení znělo:

„Naše mládež miluje přepych, je špatně vychovaná, vysmívá se představeným a vůbec si neváží starých lidí. Dnešní děti jsou hotoví tyraní. Nepovstanou, když do místnosti vejde starší člověk. Odmlouvají rodičům. Řečeno jednoduše: Jsou velmi špatní ...“

Řečník domluvil a zazněla bouře souhlasu.

A řečník pronesl druhé prohlášení:

„Ztratil jsem všechny naděje, pokud jde o budoucnost naší země, až dnešní mládež převezme do svých rukou otěže řízení. Je to mládež neukázněná, drzá, nesnesitelná“

Opět zazněl potlesk.

Třetí prohlášení:

„Náš svět je v kritickém stavu. Děti neposlouchají rodiče, neučí se, nemají snahu po vzdělání. Konec světa není příliš daleko.“

I tentokrát odměnili posluchači referenta potleskem: Ano, přesně taková je dnešní mládež!

Potom referent suše oznámil: „Milí posluchači, první prohlášení pochází od filosofa Seneky. Ten si takhle naříkal na římskou mládež někdy kolem r. 50 po Kristu. Druhé prohlášení je ještě starší. Pochází přibližně z roku 720 před Kristem a stěžoval si tak řecký básník Hesiodos. Třetí prohlášení je staré už

4 000 let a konec světa, zaviněný špatnou mládeží, očekával egyptský kněz už roku 2 000 před Kristem.“

Tak vidíte, nebylo snad v dějinách doby, kdy by starší generace neměla výhrady k chování mládeže. Vy, dnešní mládež, nejste horší. Ale jste nevychovaní, jako byla nevychovaná každá mladá generace před vámi.

...Budeme se učit rozeznávat, co je lepší, správnější, a podle toho se rozhodovat a jednat. Žít dobře, tak jak se člověk rozhodne, je nesmírně obtížné. Chce to přemáhat hory lenosti, lajdáctví, chce to přemáhat v sobě malého kluka a ufnukanou holčičku, chce to trénovat pevnou vůli a sebeovládání. Budeme společně vyprošovat Boží světlo a dary Ducha svatého, které tvoří základní živiny a vitaminy pro růstu křesťanské osobnosti.

/podle „Biřmování“ od L. Simajchla/

CESTY VÍRY

Z KATECHISMU KATOLICKÉ CÍRKVE

2. ČLÁNEK

SVÁTOST BIŘMOVÁNÍ

1285 Svátost biřmování tvoří se křtem a eucharistií souhrn "svátostí uvedení do křesťanského života", jehož jednotu je nutno uchovávat. Je tedy třeba vysvětlovat věřícím, že tato svátost je potřebná k naplnění křestní milosti. 86 Vždyť "svátost biřmování" pokřtěné "dokonaleji spojuje s církví a obdařuje zvláštní silou Ducha svatého, proto jsou ještě více povinni šířit a bránit víru slovem i skutkem jako opravdoví Kristovi svědkové".

I. Biřmování v ekonomii spásy

1286 Proroci ve *Starém zákoně* hlásali, že Duch Pána spočine na očekávaném Mesiáši pro jeho spásné poslání. Sestoupení Ducha svatého na Ježíše ve chvíli, kdy přijal křest od Jana, bylo znamením, že to je on, který má přijít, že on je Mesiášem a Božím Synem. Od okamžiku, kdy byl působením Ducha svatého počat, celý jeho život i jeho poslání probíhá v naprostém společenství s Duchem svatým, kterého mu Otec dává "v míře neomezené" (Jan 3, 34).

1287 Tato plnost Ducha neměla být jen výsadou Mesiáše, ale měla být sdělena celému *mesiášskému lidu*. Kristus vícekrát přislíbil toto vylití Ducha; tento přislíb uskutečnil nejprve v den velikonoc a později skvělejším způsobem v den letnic. Apoštolové, plni Ducha svatého, začali "hlásat velké Boží skutky" (Sk 2,11) a Petr prohlásil, že toto vylití Ducha na apoštoly je znamením mesiášské doby. Ti, kteří tehdy uvěřili kázání apoštolů a dali se pokřtít, dostali pak "dar Ducha svatého" (Sk 2,38).

1288 "Od té doby apoštolové, plníce Kristovu vůli, udíleli nově pokřtěným skrze vkládání rukou dar Ducha, který přivádí k plnosti křestní milost. To vysvětluje, proč se v listu Židům mezi prvními prvky křesťanské výchovy připomíná nauka o křtech a také o vkládání rukou. Katolická tradice právem považuje toto vkládání rukou za původ svátosti biřmování, která jakýmsi způsobem činí v církvi milost letnic trvalou".

1289 Aby se lépe vyjádřil dar Ducha svatého, velmi brzy se přidávalo ke vkládání rukou mazání vonným olejem (křížmem). Takové pomazání vysvětluje jméno "křesťan", jež znamená "pomazaný" a pochází od jména samého Krista, kterého "Bůh pomazal Duchem svatým" (Sk 10, 38). Tento obřad pomazání se užívá dodnes jak na Východě, tak na Západě. Proto se tato svátost na Východě nazývá *pomazání křížmem* nebo *myronem*, což znamená "křížmo". Na Západě výraz biřmování naznačuje zároveň potvrzení křtu, které dokončuje uvedení do křesťanského života, a posílení křestní milosti, všechny plody Ducha svatého.

DVĚ TRADICE: VÝCHODNÍ A ZÁPADNÍ

1290 V prvních staletích se biřmování obvykle slavilo společně se křtem, a tak s ním tvořilo, podle slov sv. Cypriána, "dvojitou svátost". Kromě jiných příčin, množení křtů dětí, a to v kterékoliv roční době, a vzrůst farností (venkovských), spojený s narůstáním diecézí do velkých rozměrů, nedovolovaly biskupovi, aby byl přítomen na všech křestních slavnostech. Proto se na Západě dávala přednost tomu, aby biskupovi bylo vyhrazeno dovést křest k naplnění, a tak dochází k časovému rozdělení obou svátostí. Východ naopak uchoval obě svátosti spojené, takže biřmování uděluje sám kněz, který křtí. Může to však vykonat jen "křížmem", které posvětil biskup.

1291 Zvyk dvojího pomazání posvátným křížem po křtu, rozšířený v římské církvi, usnadnil rozvoj západní praxe: první pomazání, udělené již knězem nově pokřtěnému hned po křestním obmytí, je doplňováno druhým pomazáním, které dělá biskup každému nově pokřtěnému na čelo. První pomazání posvátným křížem udělované knězem, zůstalo spojeno s obřadem křtu: znamená účast pokřtěného na prorockém, kněžském a královském poslání Kristově. Je-li křest udělován dospělému, zůstává při jediném pomazání po křtu: totiž biřmování.

1292 Praxe východních církví podtrhuje více jednotu uvedení do křesťanského života. Praxe latinské církve zase mnohem jasněji vyjadřuje společenství nového křesťana s vlastním biskupem, učitelem a služebníkem jednoty církve, jejího všeobecného a apoštolského rázu, a tím také spojení s apoštolskými počátky Kristovy církve.

UPOZORŇUJEME

NOVÉ PODSEDÁKY V KOSTELE

V kostele sv. Jakuba máme od Velikonoc v lavicích nové sedáky. Staré polštáře jsou uloženy, majitelé si je mohou vyzvednout kdykoliv po mši svaté. Nevyzvednuté budou dány do charity.

PŘEJEME

V červnu oslaví svá životní jubilea:

Anežka Pospíšilová
Matěj Pospíšil
Lenka Pešatová
Lenka Jezdinská
Regina Duchková
Filip Hašek
Daniel Jelínek

Nikola Hanušová
Veronika Havlinová
David Pospíšil
Aťka Petružálková
Martin Kouba
P. Jan Jucha
br. Jaroslaw Stupkiewicz

NENECHTE SI UJÍT

Pozvánka místní skupiny České křesťanské akademie - Český ráj:

Srdečně zveme na přednášku a besedu v **náhradním termínu**

s vrchní státní zástupkyní v Praze
paní **JUDr. Lenkou Bradáčovou, Ph.D.**

(Ne)srozumitelná justice

středa 15. 6. 2022 v 18:15, KC Kino v Železném Brodě.

Jsm rádi, že se její přednáška přece jen uskuteční. Těšíme se na setkání s ní a se spoustou posluchačů i přes všechny problémy současného světa.

Ing. arch. Martin Tomešek

FARNÍ VÝLET – NERATOV

V sobotu 18. června 2022 - odjezd v 6:00 z Malého náměstí v Ž. Brodě.
Cena 350,- Kč.

Program:

1. Prohlídka kostela v Klášterci v Orlických horách, modlitba u hrobu stigmatizované Aničky Tomanové.
2. Adorace v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Neratově.

Jídlo si vezme každý účastník s sebou, v autobuse bude káva, minerální vody ... V Neratovské hospodě U Proroka lze koupit neratovské pivo Prorok.

Zájem o tuto pouť je veliký, prosím všechny přihlášené o potvrzení účasti.

Děkuji.

V. Petružálková,

mobil: 721 026 030

FÓRUM

VZPOMÍNKA NA LUŽICI

Psal se rok 1948, dala jsem se do studia medicíny v Bratislavě. Měla jsem na hlavě doslova hřívu vlasů. Denně jsem vymýšlela nové účesy, za což jsem byla prohlášena za individualistku. To byl v tomto roce veliký politický hřích, a proto mně byl přidělen spolužák, aby mne převychoval na kolektivní smýšlení. Čekal na mne už ráno před vilkou, kde jsem bydlela u primáře plicního oddělení, a to v bývalé čekárně. Toto převychovatelské komunistické individuuum se mnou šlo na přednášky, seděl vedle mne, chodil se mnou na obědy, na zábavu, do divadla a na koncerty (i když tomu vůbec nerozuměl!) a při tom celou dobu do mne hustil marxistické nesmysly. Chýlil se už čtvrtý měsíc mého utrpení, když jednoho rána byl netrpělivý a bušil na mé dveře. Pan primář vyletěl na chodbu, a když spatřil toho skřeta, chytil ho za flígr a vyhodil ho na ulici. Po tomto incidentu studentská rada náhle prohlásila, že už jsem kolektivního smýšlení, ale já jsem to odnesla dvanácterníkovým vředem. Ten hoch se jmenoval Štefanovič a díky své politické angažovanosti se stal nejmladším vysokoškolským profesorem biochemie v republice.

V sedmdesátých letech jsem se vrátila do rodného Železného Brodu a o velikonočních nedělích jsem opakovaně jezdila s panem Huškem ze Štebrova do Lužice, kde byly jízdy na krásně ozdobených koních. Při kořenu ocasu měli velikou bílou nádherně kreplovanou mašli. Jestliže v tom roce bylo v rodině úmrtí, mašle byla černá. Jezdci byli v černém, s cylindrem na hlavě a vlevo na klopě měli věnečky. Kdo byl začátečník, měl věneček zelený, kdo byl nad desetkrát, měl věneček stříbrný, a kdo byl v jízdě nad dvacetpětkrát, měl věneček zlatý. Bylo někdy dojemné vidět na koni dědečka, jeho syna a vnuka pohromadě. Na Velikonoce roku 1989 jsem opět vyjela do Lužice. Tentokrát to nebyla jenom oslava vzkříšeného Krista, ale jezdcí zajížděli do polí ke krásným křížům. V čele jel kněz a modlil se německy a srbsky a my všichni jsme se modlili za dobrou úrodu. Po různých cestách jsme se dostali až na krásný hřbitov s bílými kříži. Tenkrát začalo mrholit a my jsme se schovali pod široký přístřešek márnice. Vedle mne stál vysoký pán a naslouchal našemu českému štěbetání a ozval se sice trochu lámanou češtinou, že je ředitel jedné základní školy v Budyšině a je členem Sekce Lužických Srbů při Národním muzeu v Praze. Jeho paní byla čistokrevná Němka. Měli dvě dcery. Jedna studovala chemii v Lipsku, druhá studovala medicínu v Bratislavě. (podle přání tatínka, aby studovala ve slovanské zemi). Bohužel mají veliké trápení, protože ta medička odmítla sexuální hrátky pana profesora biochemie. „A

jmenuje se Štefanovič, že?“ vpadla jsem do toho. Oba manželé byli překvapení až k nevíře. Totiž tento zvrhlík byl můj převychovatel!! z mého mládí. Požádala jsem o papír a tužku, manželka nahrbila záda a já jsem začala psát: Jano, jestliže neskončíš s těmi nechutnými praktikami se studentkami, ohlásím Tvým nadřízeným, jak jsi se v mém případě choval. Jistě tušíš, co by to pro Tebe znamenalo. MUDr. Hana Gromová – Maryšková.

Řekla jsem jim, ale list v zalepené obálce dcerka bez řeči odevzdala panu profesorovi. Ten prý trochu zkoprněl, nemluvil, až po chvíli ji požádal o index, kde zapsal bz zkoušení výbornou a jen řekl, že může jít. Nějaká doba uplynula a těsně před Vánocemi toho roku v neděli po obědě někdo zvoní. Byl to pan ředitel s manželkou a oběma dcerami. Ty nesly dětskou vaničku na koupání vrchovatě naloženou vším, co NDR nabízelo. Ještě štěstí, že jsem měla napečený moučník, abych měla co dát ke kávě. Strávili jsme spolu několik příjemných chvil. Bylo to poděkování za mou pomoc.

A tak Vás prosím, nečiňte nikomu nic zlého, je to bumerang, který se rád vrací.

Hezké počtení Vám přeje

H. G.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Denní modlitba Apoštolátu a její úmysly

Nebeský Otče kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie Od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Úmysl papeže: Za rodiny

Modleme se za křesťanské rodiny po celém světě, aby skrze konkrétní

skutky prožívaly nezištnou lásku a posvěcovaly se v každodenním životě.

Národní úmysl: Za nově vysvěcené kněze

Modleme se za nově vysvěcené kněze, aby byli stateční a věrní a stále úžeji se spojovali s Kristem Veleknězem.

Najděme si každý den chvíli a zamysleme se v modlitbě nad daným veršem z Písma svatého

1.6.	...a mít na paměti slova Pána Ježíše, který řekl: „Blaze tomu, kdo dává, ne tomu, kdo bere.““
2.6.	Otče, chci, aby také ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já; ať hledí na mou slávu, kterou jsi mi dal, neboť jsi mě miloval již před založením světa.
3.6.	Odpověděl mu: „Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád.“
4.6.	Hospodin má trůn svůj na nebesích. Jeho oči hledí, jeho pohled zkoumá lidské syny.
5.6.	... řekl jim: „Přijměte Ducha svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“
6.6.	Blaze milosrdným, neboť oni dojdou milosrdenství.
7.6.	Vy jste světlo světa. Nemůže zůstat skryto město ležící na hoře.
8.6.	Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky; nepřišel jsem zrušit, nýbrž naplnit.
9.6.	A řekl jim: „Toto jest má krev, která zpečetí smlouvu a prolévá se za mnohé.
10.6.	je pro tebe lépe, aby zahynul jeden z tvých údů, než aby celé tvé tělo bylo uvrženo do pekla.
11.6.	zadarmo jste dostali, zadarmo dejte.
12.6.	Duch pravdy vás uvede do veškeré pravdy,...
13.6.	Kdo tě prosí, tomu dej, a kdo si chce od tebe vypůjčit, od toho se neodvracej.
14.6.	Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují,

15.6.	Když ty prokazuješ dobrodiní, ať neví tvá levice, co činí pravice,
16.6.	Kdykoli totiž jíte tento chléb a pijete z tohoto kalicha, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde.
17.6.	Neboť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce.
18.6.	Nemůžete sloužit Bohu i majetku.
19.6.	Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, nes každého dne svůj kříž a následuj mne.
20.6.	Nesud'te, abyste nebyli souzeni.
21.6.	Těsná je brána a úzká cesta, která vede k životu,
22.6.	Blaze těm, kdo zachovávají jeho svědectví, těm, kdo se na jeho vůli dotazují celým srdcem.
23.6.	My, tvůj lid – ovce, jež paseš, budeme ti navěky, po všechna pokolení, vzdávat chválu.
24.6.	Boží láska je nám vylita do srdce skrze Ducha svatého, který nám byl dán
25.6.	Hospodine, ty mě zkoumáš a znáš, poznáváš mé myšlenky, všímáš si všech mých cest.
26.6.	Jinému řekl: „Následuj mne!“
27.6.	Přines Bohu oběť díky a plň svoje sliby Nejvyššímu! Až mě potom budeš v den soužení volat, já tě ubráním a ty mě budeš oslavovat.“
28.6.	/Ježíš/vstal, pohrozil větrům i moři; a nastalo veliké ticho.
29.6.	A já ti pravím, že ty jsi Petr; a na této skále zbuduji svou církev a brány pekla ji nepřemohou.
30.6.	Nebesa vypravují o Boží slávě, obloha hovoří o díle jeho rukou.

Svátky a slavnosti v červnu:

- 5.6. Slavnost Seslání Ducha svatého
- 12.6. Slavnost Nejsvětější Trojice
- 13.6. sv. Antonín z Padovy
- 16.6. Slavnost Těla a Krve Páně
- 23.6. Slavnost Narození sv. Jana Křtitele
- 24.6. Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova
- 25.6. Neposkvrněné Srdce Panny Marie
- 29.6. Slavnost sv. Petra a Pavla

ZASVĚCENÍ SE NEPOSKVRNĚNÉMU SRDCI PANNY MARIE

Maria, Matko moje,
zasvěcuji se tvému Neposkvrněnému Srdci v životě i ve smrti,
aby mě chránilo od každé záhuby duše i těla.
Vím, Matko, že ti, které ochraňuješ, jsou v bezpečí,
a proto se odevzdávám tvému Srdci
s úplnou důvěrou pro čas i pro věčnost.
Amen.

MODLITBA „MEMORARE“

Pamatuj, láskyplná Panno Maria,
že od věků nebylo slýcháno,
že bys opustila toho,
kdo se utíkal pod tvou ochranu,
kdo vzýval tvou moc,
kdo prosil o tvou přímluvu.
V této důvěře se také já k tobě utíkám,
Panno panen a Matko,
k Tobě přicházím, před tebou stojím,
já, kající hříšník.
Dobrá Matko Vtěleného Slova,
neodvracej se od mých slov,
ale slyš je a vyslyš.
Amen.

Modlitba „Memorare“ /název podle prvního slova původní latinské verze této modlitby/ pochází z 12. století a je připisována sv. Bernardovi z Clairvaux. V podobě, jak ji známe dnes, je součástí většího celku modlitby k Panně Marii s názvem Ad sanctiatis tuae pedes, dulcissima Virgo Maria. Modlitba byla poprvé popularizována Fr. Claude Bernardem /1588-1641/. Věnoval se kázání a pomoci vězňům a zločincům odsouzeným na smrt. Důvěřujíc v starostlivou pomoc a přímluvu Panny Marie Fr. Claud Bernard ve velké míře využíval tuto modlitbu ve své evangelizační práci. Díky jeho práci se mnoho zločinců smířilo s Bohem. Jednou dal vytisknout 200 000 letáčků

s touto modlitbou v různých jazycích, aby je mohl distribuovat všude tam, kde by mohly přispět k něčemu dobrému. Otec Claud věřil, že právě skrze tuto modlitbu byl zázračně uzdraven z těžkého onemocnění.

Sv. František Saleský, od jehož úmrtí v tomto roce uplyne 400 let, se tuto modlitbu modlil denně.

Matka Tereza se tuto modlitbu modlila vždy, když byla v nouzové situaci a naléhavě potřebovala zázrak.

Na naše modlitby vždy dostaneme odpověď, i když ne vždy takovou, jakou čekáme, ale Boží řešení je vždy to nejlepší.

/podle <https://modlitba.sk/>

FARNÍ KALENDÁŘ

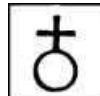
Každou středu kromě 15. 6. bude po mši sv. biblická hodina.

Každý pátek v 17:30 hod. bude adorace a potom mše sv.

2. 6. /čtvrtek/	8:00	Mše sv. v Žel. Brodě za nová kněžská povolání
4. 6. /sobota/	10:00	Poutní mše sv. ve Bzí
5. 6. /neděle/	11:00	Slavnost Seslání Ducha svatého Mše sv. v Žel. Brodě – biskup Jan Baxant udělí svátost biřmování našim mladým Nebude mše sv. v 8:30 v Ž. Brodě Nebude mše sv. v 11:00 v Loučkách
6. 6. /pondělí/		Panna Maria Matka církve
9. 6. /čtvrtek/		Svátek Ježíše Krista Nejvyššího a Věčného Kněze
10. 6. /pátek/	8:00	Mše sv. v Žel. Brodě ráno s ohledem na konání jarmarku

		Kostel v Žel. Brodě otevřen do 12:00 v rámci celostátní akce „Noc kostelů“
11.6. /sobota/	18:00	Mše sv. za ochranu lids. života od početí do přirozené smrti
12. 6./neděle/	8:30	Slavnost Nejsvětější Trojice První svatě přijímání v Žel. Brodě
15.6. /středa/	18:15	ČKA – KC Kino v Žel. Brodě – přednáška JUDr. L. Bradáčové, PhD.
16.6./čtvrtek/	16:00 18:00	Slavnost Těla a Krve Páně Mše sv. v Držkově Slavnostní mše sv. a průvod ke čtyřem oltářům Nebude mše sv. ráno v Žel. Brodě
19. 6./neděle/		Mše sv. v Loučkách nebude
22. 6./středa/	19:00	Koncert pěveckého sboru Antonín Dvořák v kostele sv. Jakuba v Žel. Brodě
23.6./čtvrtek/	8:00	Slavnost Narození sv. Jana Křtitele Mše sv. v Žel. Brodě
24. 6. /pátek/	17:30 18:00	Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova Adorace zakončená litanii k Srdci Ježíšovu Mše svatá
25.6./sobota/	9:00	Slavnost Neposkvrněného Srdce Panny Marie V Žel. Brodě mše sv. se zasvěcením se Neposkvrněnému Srdci Panny Marie
29. 6./středa/		Slavnost sv. Petra a Pavla Po mši sv. poslední biblická hodina před prázdninami

PRAVIDELNOSTI

Pravidelný pořad bohoslužeb

Železný Brod	kostel sv. Jakuba	úterý 18:00 středa 18:00 čtvrtek 8:00 pátek 18:00 neděle 8:30
Bzí	kostel Nejsvětější Trojice	sobota 18:00
Držkov	kostel sv. Bartoloměje	čtvrtek 16:00
Krásná	kostel sv. Josefa	neděle 16:00
Loučky	kostel sv. Antonína	neděle 11:00
Zásada	kaple sv. Prokopa	sobota 16:00

Své příspěvky či připomínky můžete předávat P. Janovi nebo Lence Pešatové nebo také posílat v elektronické podobě na adresu:

fz.jakub@seznam.cz,

a to vždy do předposlední neděle v měsíci.

Redakce si vyhrazuje právo krátit či upravovat příspěvky.

Zpravodaj pro svoji vnitřní potřebu vydává

ŘK farnost Děkanství Železný Brod.

Římskokatolická farnost Děkanství Železný Brod

Fr. Balatky 132, 468 22 Železný Brod, tel: **603 555 570**,

P. Jan Jucha MS: **731 479 031**

čísla účtů v GE Money Bank:

Železný Brod: 500601574/0600

Bzí: 216475312/0600

Krásná: 216489925/0600

Držkov: 216490109/0600

Loučky: 216490336/0600

e-mail: farnost.zelezny.brod@dltm.cz, janjucha@email.cz

Spravujeme též farnosti: Bzí, Držkov, Loučky, Krásná

Misionáři Matky Boží z La Salette: P. Jan Jucha MS

Více o nás a o naší farnosti: www.farnostzeleznybrod.cz